

Zaventem, 21 oktober 2015.

***Open brief aan de heer Koenraad Degroote,
kamerlid en “politie­specialist” van de N-VA, en alle
andere parlementsleden die zijn mening delen
terwijl ze zelf gratis medische zorgen genieten***

Geachte heer Degroote,

Afgelopen weekend achtte u het nodig om één element uit het politiestatuut te lichten (de gratis medische zorgen), dit te catalogeren als “verspilling” en te laten optekenen dat dat “niet rechtvaardig” was tegenover de gewone burger die dit voordeel niet geniet. Onze organisatie heeft eerder reeds haar bedenkingen geuit bij deze uiterst dubieuze handelswijze.

Wij zullen zeker niet ontkennen dat de gratis medische zorgen een positief element zijn uit het politiestatuut, maar van iemand die op zijn pagina op de website van zijn partij durft te schrijven dat hij de zaken bekijkt “met een gezonde dosis boerenverstand” hadden we verwacht dat hij wat meer nuance aan de dag zou leggen en alle elementen in de weegschaal zou leggen. Van iemand “met een gezonde dosis boerenverstand” hadden we verwacht dat hij de afweging van een statuut niet zou maken aan de hand van één geïsoleerd element, maar op basis van de ganse korf aan voor- en nadelen.

In onze eerdere persmededeling hadden wij aangekondigd eens terug te keren op de voordelen die sommige parlementsleden genieten. Wij kunnen onmogelijk een exhaustieve opsomming geven – om reden dat deze brief ellenlang zou worden – maar we willen u toch eens vragen om uw licht te laten schijnen op een aantal voordelen die sommige politici genieten. Wil u zo goed zijn ons te laten weten of u deze al dan niet “rechtvaardig” vindt, of dat u ze eerder beschouwt als een vorm van “verspilling” van belastinggeld, opgebracht door de werkende mens?

We beginnen bij het begin. U schijnt ook te genieten van bepaalde medische zorgen. Maar daar repte u niét over.

1. De gratis medische zorgen voor... federale parlementsleden

Medische zorgen voor politiemensen moeten afgeschaft, maar federale parlementsleden genieten zelf van:

- * Een “op en top” hospitalisatieverzekering bij Ethias, voor zichzelf maar ook voor de leden van hun gezin, in een éénpersoonskamer
- * Verzorging door een arts die hen door het parlement ter beschikking wordt gesteld
- * Terugbetaling van bijdragen voor ziekteverzekering
- * Tussenkomsten inzake tandverzorging
- ...

Nadat u uw pijlen richtte op de gratis medische verzorging voor politiemensen en deze bestempelde als “verspilling” verschenen in de pers berichten dat parlementsleden zelf ook bepaalde medische zorgen konden genieten.

Een krant die bepaalde politici mogelijk genegen is publiceerde gisteren (20/10) een opiniestuk waarin onmiddellijk gewezen werd naar “de politievakbonden”: “ze lieten uitschijnen dat parlementsleden ook al hun medische kosten terugkrijgen, wat niet klopt”. Wat niet klopt?

Wij hebben research gedaan en contact gehad met een federaal parlements lid dat wél bereid was om open kaart te spelen over de voordelen op medisch vlak die parlementsleden genieten. Blijkt dat ook federale parlementsleden kunnen genieten van medische zorgen. Meer nog, ze kunnen zelfs genieten van medische zorgen waar politiemensen enkel van kunnen dromen.

Vooreerst is er een hospitalisatieverzekering voor parlementsleden bij Ethias. Door onze bron omschreven als een “op en top” hospitalisatieverzekering. Naar verluidt geldt deze niet enkel voor hemzelf, maar bij uitbreiding voor zijn ganse gezin. En niet voor een eenvoudige tweepersoonskamer, er is tussenkomst voorzien voor een eenpersoonskamer.

Wij vermoeden dat de kostprijs van een dergelijke riante verzekering ruimschoots de circa vijftig euro per capita overschrijdt die de politie per jaar betaalt voor de terugbetaling van de medische kosten van haar personeel. En dát vond u al een verspilling. Wij vermoeden dat menig burger zich een dergelijke uitgebreide hospitalisatieverzekering überhaupt niet kan veroorloven.

Maar ook voor de bijdragen aan het ziekenfonds komt men u tegemoet, zo bevestigde ons onze bron die de voordelen van een parlementair statuut aan den lijve ondervindt.

Voor zover wij weten betaalt iedere politiemann en iedere burger in dit land zelf zijn bijdragen aan de ziekteverzekering. Voor parlementsleden is er blijkbaar een uitzondering. Is dat dan ook – en

wij herhalen de woorden die u zelf in De Tijd liet optekenen – “niet rechtvaardig tegenover de gewone burger die dat wel betaalt”? Of is het “anders” voor parlementsleden?

Moest dat nog niet genoeg zijn, kan men zich als parlements lid nog laten verzorgen door een arts die door het parlement wordt ter beschikking gesteld. Bij de politie was het betalen van artsen om politiemensen te verzorgen “verspilling”. Is het dat dan ook voor het parlement?

We vernemen ook dat u wordt tegemoet getreden voor tandverzorging en andere zaken. U zal het allicht zelf beter kunnen opzoeken dan wij welke de concrete voordelen zijn die u geniet, wij hadden al moeite genoeg om een parlements lid te vinden dat bereid was open en bloot te getuigen over de medische voordelen die voor parlementsleden gelden.

U liet noteren dat het systeem van gratis medische zorgen vroeger bestond bij de rijkswacht omdat “de lonen daar lager waren en op die manier gecompenseerd werden” maar dat dat sinds de eenmaking van de politie niet meer te verantwoorden is.

Hoe verantwoordt u dat dan voor de parlementsleden? Is hun loon dermate laag, lager nog dan dat van de voormalige rijkswacht misschien, dat gratis medische zorgen voor parlementsleden wel nog te verantwoorden zijn?

Ons lijkt het er eerlijk gezegd op dat u wel de splinter in andermans oog ziet, maar niet de balk in het eigen. Het lijkt ons tot aanbeveling te strekken eerst voor eigen deur te keren. Kwestie van gezond boerenverstand.

2. Het Vlaams Parlement: vier vijfde werken voor volledig loon, of niet werken met behoud van volledige pensioenrechten

De website van het Vlaams Parlement geeft onder een pagina met als titel “Statuut van het Lid van het Vlaams Parlement” een open inkijk op het statuut van de Vlaamse parlementsleden. Uw partij, N-VA, is met 43 leden in dit orgaan, overigens bijzonder goed vertegenwoordigd.

Onder hoofdstuk 3 vinden wij een “penalisatietabel” terug, die beoogt parlementsleden die niet uitblinken in aanwezigheid te bestraffen. Al is dat laatste relatief.

Zo lezen wij dat wie “ten minste 80%” aanwezig is (verschoonbare afwezigheden niet meegerekend), recht heeft op “100% van de parlementaire vergoeding en de forfaitaire vergoeding voor de kosten”. Met andere woorden: Vlaamse parlementsleden kunnen vier vijfde komen werken, schijnbaar zonder beperking in tijd, en toch nog alle financiële voordelen ten volle blijven genieten. Is dat “rechtvaardig” ten opzichte van de gewone burger, of aanziet u dat ook eerder als “verspilling”?

Onderaan diezelfde tabel stellen wij vast dat wie “minder dan 50%” aanwezig is (waaronder dus ook: geheel afwezig), nog recht heeft op 40% van de parlementaire vergoeding en de onkostenvergoeding. Is dat “rechtvaardig” ten opzichte van de gewone burger, of aanziet u dat ook eerder als “verspilling”?

Maar elders in datzelfde hoofdstuk 3 lezen wij ook dat de eventuele vermindering van de parlementaire vergoeding geen weerslag heeft op het bedrag van het pensioen. Naar believen kan men dus zijn kat sturen naar de vergaderingen van het wetgevende orgaan, over het pensioen moet men zich geen zorgen maken. Dat blijft ten volle verworven. Om u te confronteren met de woorden waarmee de N-VA naar de verkiezingen van 2014 trok: "Het pensioen moet belonen wie gewerkt heeft". Maar blijkbaar ook parlementsleden die dat in veel mindere mate hebben gedaan.

Is dat "rechtvaardig" ten opzichte van de gewone burger - die gewoon iedere dag op zijn werk verwacht wordt als hij zijn volledige loon wil ontvangen en pensioenrechten opbouwen, of aanziet u dat ook eerder als "verspilling"? Indien het u met uw streven naar "rechtvaardigheid" menens is, zal u er zeker voor ijveren dat binnenkort elkeen van een dergelijk systeem genieten kan.

We laten niet na te wijzen op het verschil met hetgeen politici van politieagenten verwachten, in wetten door henzelf gestemd: "Het statuut van de politieambtenaren waarborgt hun beschikbaarheid. De politieambtenaren moeten gevolg geven aan elke oproep in verband met het vervullen van de dienst en alles vermijden dat het vertrouwen van het publiek in hun beschikbaarheid kan schaden. De politieambtenaren mogen niet zonder toelating of rechtvaardiging van hun dienst wegblijven. Wanneer zij meer dan tien dagen onregelmatig afwezig zijn gebleven, worden zij, onder de voorwaarden bepaald door de Koning, van ambtswege uit hun ambt ontslagen." Dat is, zacht uitgedrukt, andere koek dan wat er van een parlementair verwacht wordt.

3. Een bescheiden onkostenvergoeding: een geste naar de staatskas toe vanwege de politici?

Navraag bij een hulpvaardige medewerker (de cijfers staan niet gepubliceerd op de website van de Kamer) leerde dat men, als federaal parlements lid, recht heeft op een van belastingen vrijgesteld bedrag van 24.098,79 als forfaitaire onkostenvergoeding. Ons "gezond boerenverstand" heeft uitgerekend dat dat net iets meer dan 2.000 euro per maand is. Bovenop de wedde wel te verstaan. Belastingvrij wel te verstaan.

Weet u dat er personeelsleden bij de politie werken die dat nettobedrag nog niet eens als loon ontvangen? Waaraan besteedt een parlements lid 2.000 euro aan onkosten, wetende dat hij bovendien nog kan rekenen op terugbetaling van telefoonkosten bijvoorbeeld? Dat er nog een jaarlijkse tegemoetkoming is in de kosten voor de aankoop van kantoor materiaal waarvan onze bron zich het exacte bedrag niet herinnerde, maar dat wel met vier cijfers wordt geschreven? Dat minstens sommige parlementsleden zelfs op de terugbetaling van parkingkosten op de nationale luchthaven in Zaventem aanspraak kunnen maken, zelfs voor verplaatsingen in de privésfeer?

U suggereerde op de radio afgelopen weekend het volgende: "De politie klaagt terecht dat zij onvoldoende werkingsmiddelen hebben, ik vind gerust dat die twee miljoen kan verschoven worden om meer werkingsmiddelen voor de politie te hebben." U suggereerde dus dat de politiemensen maar hun gratis medische zorgen moesten laten schieten, om onderfinanciering van de politie te verhelpen (al getuigt

het van veel naïviteit te geloven dat dat bedrag meer zou zijn dan een druppel op een hete plaat als het gaat over de financiering van de federale politie).

Kan u het deel van die tweeduizend euro per maand die u niet besteedt aan beroepsgebonden uitgaven, niet teruggeven aan de Staat? Het lijkt me dat u dit extraatje wel kan missen, gezien uw loon toch voldoende respectabel is. Of vindt u het “rechtvaardig” de kleine garnaal in zijn zakken te zitten, en zelf geen inspanning te doen?

4. Het pensioen: alle Belgen gelijk voor de wet. Toch?

Voor de laatste parlementsverkiezingen klonk het bij de vier partijen die nu deel uitmaken van de federale regering unisono dat de pensioenleeftijd niet zou verhoogd worden. Uw partij orakelde in het verkiezingsprogramma: “de pensioenleeftijd blijft op 65 jaar”, bij andere huidige regeringspartijen klonk ook iets in die zin. Zo eensgezind de vier partijen voor de verkiezingen waren om de pensioenleeftijd te behouden op 65, zo eensgezind waren ze erna om hun beloftes te breken en er 67 van te maken. Wij zouden zeker het woord “leugens” niet in de mond durven nemen, maar er kan nauwelijks ontkend worden dat deze handelswijze bij velen een wrange smaak achterliet.

Een verhoging voor alle Belgen. Of toch niet? Natuurlijk deden ook parlementsleden een duit in het zakje, zij het met mate. Met veel mate.

Er werd recent veel mist gespuid over het pensioen van de parlementsleden, niet in het minst door parlementsleden zelf. Maar één ding staat als een paal boven water: de pensioenleeftijd wordt er geen 67 jaar, is er zelfs geen 65. De duur van een volledige loopbaan bedraagt er minder dan voor de “gewone mens” waarom u zich dit weekend nog zo bekommerde. Alle Belgen gelijk voor de wet. Toch?

Voor politiemensen is het bovendien bijzonder schrijnend te moeten vaststellen dat de meeste parlementsleden zich kunnen beroepen op “verworven rechten” waaraan niet getornd mag worden. Dat geldt enkel voor parlementsleden, niet voor politiemensen die plots zes jaar of meer langer mogen werken. Alle Belgen gelijk voor de wet. Toch?

5. Dingen die er echt toe doen: geweld tegen de politie en de afhandeling van arbeidsongevallen

Tot slot zouden we nog graag wat ernstige zaken aankaarten, wars van de sloganeske kreten. Het geweld tegen de politie, en de afhandeling van de daaruit voortvloeiende arbeidsongevallen. Wil u daar ook eens wat aandacht aan besteden? Wil de politiek nu eens de beloftes gestand doen?

In oktober 2013 braken er ernstige rellen uit in de wijk Meulenberg in Houthalen-Helchteren, waarbij meerdere gewonden te betreuren vielen, en minstens één agent ondertussen nog steeds niet terug aan de slag is, dermate ernstig zijn de verwondingen.

Nadien werd er een actieplan opgesteld, dat ruim 70 punten telde. Als “politie-specialist” weet u ongetwijfeld hoeveel punten er daarvan “reeds” werden uitgevoerd: uit de losse pols denken wij zo een vijftal.

Vijf op meer dan zeventig, als het een schoolresultaat zou betreffen zouden we het over een “dikke buis” hebben. Nochtans zit u in de huidige legislatuur in de meerderheid, en levert u zelfs de minister van Binnenlandse Zaken. Was dit allemaal voor de galerij, of is het u menens en zit u, als “politiespecialist”, werkelijk in met het welzijn van het personeel?

Nu we toch bezig zijn: de afhandeling van de arbeidsongevallen.

- Weet u dat er slachtoffers zijn die bezoek krijgen van deurwaarders omdat de federale politie – zorgzame werkgever – de rekeningen na een arbeidsongeval niet heeft betaald? Weet u dat er slachtoffers zijn die wekelijks meermaals naar het ziekenhuis moeten, om bij de inschrijving aldaar telkens naar de boekhouding doorgestuurd te worden om te gaan uitleggen waarom de rekeningen – het gevolg van geweld tegen de politie – niet worden betaald? Wij kunnen voorbeelden aanhalen van personeelsleden die een zware revalidatie doormaken, zich iedere dag zorgen maken in hoeverre zij al dan niet zullen herstellen, en ondertussen ook nog eens moeten ervaren hoe zij door hun werkgever – en bij uitbreiding de maatschappij – in de kou werden gelaten.
- Weet u dat er personeelsleden zijn die na tussenkomst bij rellen dermate ernstig gewond raakten, dat zich aanpassingen in hun badkamer opdrongen, ten belope van meer dan tienduizend euro? Omdat dit niet gedekt werd door de arbeidsongevallenregeling werd aangeklopt bij een burgemeester, die beloofde een regeling uit te werken, belofte die hij helaas bleek te vergeten. Uiteindelijk is het de sociale dienst van de politie die mocht tussenkomen. Collega’s zetten ook een solidariteitsactie op het getouw om zijn noden – minstens voor een klein deel – te lenigen. Het is dus geld van politiemensen dat de nood lenigt, de maatschappij trekt er zijn handen van af. Mooie dank om zich met lijf en leden in te zetten voor de veiligheid van de medeburgers.
- Weet u dat er personeelsleden zijn die het slachtoffer worden van geweld tegen de politie die zorgen toegediend krijgen door niet-geconventioneerde artsen, omdat ze daar toevallig belanden nadat ze opzettelijk werden aangereden, of omdat ze een zeer gespecialiseerde behandeling behoeven zoals een slachtoffer van de incidenten op de Meulenbergh overkwam? De arbeidsongevallenregeling voorziet echter slechts terugbetaling tot de RIZIV-tarieven. Dat betekent andermaal dat het slachtoffer van geweld in de eigen buidel mag tasten. Dit werd reeds aangekaart in 2012, maar tot maatregelen is men nog niet overgegaan.
- Weet u dat er verzekeringsmaatschappijen zijn – vaak maatschappijen die door de belastingbetaler zijn gered en wier raden van bestuur bemand worden door menig politicus – alras hun uiterste best doen om te betwisten dat bepaalde letsels het gevolg zijn van een arbeidsongeval? Die personeelsleden dwingen te verschijnen voor dokters die werken in opdracht van de verzekeringsmaatschappij, met als enige doel de kosten te drukken? Dreigementen zoals het stopzetten van betalingen zijn daarbij geenszins vreemd. Het zal allicht kaderen in de

“winstmaximalisatie”, op kap van het slachtoffer van geweld tegen de politie.

- Weet u dat het slachtoffer van geweld tegen de politie recht heeft op bijstand door een arts wanneer zijn blijvende letsels worden geëvalueerd door Medex, maar dat men zich na advies van een slimme jurist vanaf maakt door slechts de verschijning zelf te betalen? Het onderzoeken van de patiënt, het bestuderen van de medische stukken, de verplaatsing van en naar Medex door de arts.... neen, dat wordt zeker niet door de overheid betaald. Als een slachtoffer van geweld zich wil laten bijstaan, dan moet hij dat grotendeels zelf betalen. Mooie dank van de maatschappij of de verzekeringsmaatschappij waarachter men zich verschuilt voor iemand die zijn lijf en leden in de strijd heeft geworpen ten bate van de maatschappij, en daarvan voor de rest van zijn leven de letsels dragen zal.
- Weet u dat de diensten van de federale politie er soms zes maanden over doen om aan een slachtoffer van zwaar geweld tegen de politie haar beslissing kenbaar te maken, terwijl men geacht wordt dat binnen de dertig dagen te doen? Mooi staaltje van “inzitten met zijn personeelsleden”.

Vooraleer er weer op onbezonnen, hypocriete en demagogische wijze ballonnetjes opgelaten worden in de pers om politiemensen te stigmatiseren en voor de publieke opinie te brandmerken als klaplopers, zou het misschien goed zijn dat u – als zelfbenoemde “politiespecialist” – zich ook hierover eens buigt. Wij zijn steeds bereid tot debat, maar dan op een ernstige wijze.

6. Tot slot

Waar u ook van op aan kan, is dat de vraag om een loonsverhoging vanwege onze achterban steeds luider klinkt. Vijftien jaar lang bleef het loon gelijk. Onze koopkracht ging reeds achteruit door de indexsprong die de regering (úw regering) ook ons door de strot ramde. Wij hebben, in tegenstelling tot politici, niet de luxe om een (of meerdere, zoals bij menig politicus) bijbaantje te nemen en zo wat koopkracht bij te winnen, omdat dat ons – in tegenstelling tot iedere andere burger die dit als recht mag ervaren - onmogelijk gemaakt wordt. Na vijftien jaar is het tijd dat er boter bij de vis komt! Van wie zich in de pers etaleert als “vriend van de politie” verwachten wij daden, geen woorden. Woorden hebben we al genoeg gehad, zoals bij het eerder aangehaalde actieplan inzake geweld tegen de politie. Het wordt tijd voor daden.

Binnenkort hebben we een afspraak met de minister van Binnenlandse zaken waarbij het eisenbundel op de agenda staat. Het zal u niet verwonderen dat na meer dan 15 jaar geen euro loonsopslag gezien te hebben, de looneisen het zwaartepunt zal zijn van dit eisenbundel. Benieuwd of de minister en de N-VA werkelijk “vriend” willen zijn van de politie en of ze kleur zullen bekennen.

Wij denken dat de toekomst van de politie een ernstig, gedegen, volwassen en alomvattend debat vraagt. Uw handelswijze staat daar mijlenver vanaf (en dat is nog bijzonder eufemistisch uitgedrukt): u raakt niet verder dan het opjutten van de publieke opinie door zaken – wij vermoeden bewust en gestuurd - uit hun context te rukken door enkel naar de voordelen te verwijzen en angstvallig te verzwijgen welke voordelen parlementsleden zelf genieten.

En dat is menig politieman en burger niet ontgaan, daar kan u van op aan. Ze zouden al blind en doof moeten zijn.

Vincent **Gilles**
Nationaal voorzitter
+32475304864

Vincent **Houssin**
Nationaal ondervoorzitter
+32485184952

